

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 marca 1954 r.

w sprawie przepisów meldunkowych oraz pobytu na terenie m. st. Warszawy.

Na podstawie art. 25 dekretu z dnia 22 października 1951 r. o dowodach osobistych (Dz. U. Nr 55, poz. 382) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na terenie m. st. Warszawy obowiązują szczególne przepisy w zakresie meldowania i pobytu, zawarte w niniejszym rozporządzeniu.

2. Terenem miasta Warszawy w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest obszar m. st. Warszawy w jej granicach administracyjnych.

§ 2. Osoby przybywające na teren m. st. Warszawy i podlegające obowiązkowi meldunkowemu mogą być zameldowane na:

- 1) pobyt czasowy,
- 2) pobyt okresowy,
- 3) pobyt stały (zamieszkanie).

§ 3. 1. Zameldowanie na pobyt czasowy uprawnia do przebywania na terenie m. st. Warszawy przez okres do dwóch miesięcy.

2. Organy meldunkowe mogą odmówić zameldowania na pobyt czasowy, jeżeli pobyt czasowy osoby ubiegającej się o zameldowanie jest niepożądany ze względu na interes publiczny.

§ 4. 1. Osoby zameldowanej na pobyt czasowy nie wolno zatrudniać na terenie m. st. Warszawy bez zezwolenia Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie (zwanego w dalszym ciągu „Prezydium”).

2. Wniosek o udzielenie zezwolenia zgłasza zakład pracy, który zamierza zatrudnić osobę zameldowaną na pobyt czasowy.

3. Obowiązek uzyskiwania zezwolenia na zatrudnienie na terenie m. st. Warszawy nie dotyczy osób zameldowanych na stałe poza Warszawą i dojeżdżających do pracy.

§ 5. 1. Zameldowanie na pobyt okresowy uprawnia do pobytu i do zatrudnienia na terenie m. st. Warszawy przez oznaczony okres przekraczający dwa miesiące, lecz nie dłuższy niż jeden rok. Po upływie oznaczonego okresu zameldowanie to może być przedłużane na dalszy okres, nie dłuższy niż rok. Maksymalny łączny czas zameldowania na pobyt okresowy nie może przekraczać pięciu lat; nie dotyczy to osób, o których mowa w § 6 ust. 5.

2. Zameldowanie na pobyt okresowy wymaga zezwolenia Prezydium. Zezwolenie może być udzielone osobom, których pobyt na terenie m. st. Warszawy jest uzasadniony względami gospodarczymi lub społecznymi. Zezwolenie może być cofnięte po ustaniu okoliczności, które uzasadniały jego udzielenie.

3. Robotnicy zwerbowani za zezwoleniem Prezydium do pracy na terenie m. st. Warszawy meldowani są na pobyt okresowy na podstawie list sporządzonych przez zakłady werbujące i zatwierdzonych przez Prezydium.

4. Osoby przybywające do Warszawy na naukę w szkołach wyższych, średnich i zawodowych meldowane są na pobyt okresowy na podstawie list sporządzanych corocznie przez administrację tych szkół i zatwierdzanych przez Prezydium; osoby zaś przybywające na kursy szkoleniowe trwające dłużej niż dwa miesiące, a krócej niż rok — meldowane są w tym samym trybie na okres trwania kursu.

§ 6. 1. Zameldowanie na pobyt stały uprawnia do pobytu stałego (zamieszkania) oraz do zatrudnienia na terenie m. st. Warszawy przez okres nie oznaczony.

2. Zameldowanie na pobyt stały wymaga zezwolenia Prezydium.

3. Zezwoleniem na zameldowanie na pobyt stały będą objęci na wniosek osoby ubiegającej się również członkowie jej rodziny razem z nią zamieszkali i prowadzący wspólne z nią gospodarstwo domowe, z wyjątkiem tych, których pobyt na terenie m. st. Warszawy jest niepożądany ze względu na interes publiczny.

4. Zezwolenia na zameldowanie na pobyt stały udziela się osobom, których stały pobyt na terenie m. st. Warszawy jest niezbędny ze względów społecznych lub gospodarczych.

5. Osoby przebywające w domach akademickich, hotelach robotniczych, hotelach i pensjonatach nie mogą być zameldowane na pobyt stały.

§ 7. Osoby, które w dniu 1 kwietnia 1954 r. mieszkają i są zameldowane na stałe na terenie m. st. Warszawy, posiadają prawo pobytu stałego i nie są zobowiązane do uzyskania zezwolenia na ten pobyt.

§ 8. Zakłady pracy obowiązane są zawiadamiać Prezydium o rozwiązaniu stosunku służbowego (umowy o pracę) z pracownikiem zameldowanym na pobyt okresowy.

§ 9. 1. Prezydium może pozbawić prawa pobytu na terenie m. st. Warszawy osoby:

- 1) skazane za przestępstwa przeciwko Państwu Ludowemu i Narodowi Polskiemu, a w szczególności za czyny skierowane przeciwko niepodległości Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, nietykalności jej granic lub zmierzające do osłabienia jej sił zbrojnych, za szpiegostwo, zamachy terrorystyczne, dywersję i sabotaż,

- 2) skazane za popełnienie kradzieży lub uprawianie spekulacji, jeżeli sprawca uczynił sobie z popełnienia tych przestępstw stałe źródło dochodu,

- 3) skazane za uporczywe dopuszczanie się chuligańskich wybrzków,

- 4) inne osoby notorycznie wyrządzające szkodę życiu społecznemu lub gospodarczemu stolicy.

2. Pozbawieniem prawa pobytu mogą być objęci również członkowie rodzin osób określonych w ust. 1, jeżeli mieszkają razem z nimi i prowadzą wspólne z nimi gospodarstwo domowe.

3. Osobom objętym decyzją o pozbawieniu prawa pobytu Prezydium może równocześnie zakazać osiedlenia się w miejscowościach położonych w strefie nadgranicznej lub w pasie granicznym.

4. Od decyzji Prezydium może osoba zainteresowana odwołać się w terminie 7 dni od doręczenia decyzji do Komisji przy Urzędzie Rady Ministrów. Skład i tryb działalności Komisji ustali Prezes Rady Ministrów.

§ 10. 1. Prezydium może pozbawić prawa pobytu osoby dopuszczające się samowolnego zajęcia mieszkania, co nie wyłącza zastosowania wobec tych osób innych sankcji przewidzianych w obowiązujących przepisach.

2. Przepisy § 9 ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 11. 1. Osoby pozbawione prawa pobytu na terenie m. st. Warszawy (§§ 9 i 10) zobowiązane są bądź powrócić do miejsca dotychczasowego zamieszkania, bądź osiedlić się w innej miejscowości.

2. Decyzja o pozbawieniu prawa pobytu (§§ 9 i 10) powinna wskazywać miejscowość, w której osoba pozbawiona tego prawa może osiedlić się oraz uzyskać pracę i zdadne do użytku mieszkanie. Nie wyklucza to możliwości osiedlenia się tej osoby w innej miejscowości, jeżeli nie zechce przyjąć propozycji zawartej w decyzji.

§ 12. 1. Osoby zameldowane na pobyt czasowy lub okresowy opuszczają teren m. st. Warszawy najpóźniej w dniu upływu terminu ich prawa pobytu, osoby zaś pozbawione prawa pobytu (§ 11) — w terminie określonym w decyzji.

2. Nieopuszczenie terenu m. st. Warszawy z upływem terminów określonych w ust. 1 skutkuje niezwłoczne przymusowe wysiedlenie.

§ 13. Wysiedlenia osób nie posiadających prawa pobytu (§ 12) dokonuje Prezydium przy współudziale organów Milicji Obywatelskiej.

§ 14. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 1954 r. Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie może pozbawić prawa pobytu w Warszawie osoby, które po dniu 1 stycznia 1952 r. osiedliły się w Warszawie samorzutnie, a których stałe zamieszkanie na terenie stolicy jest ze względów gospodarczych i społecznych nie uzasadnione.

2. Przepisy § 9 ust. 2 i 4 oraz §§ 11—13 stosuje się odpowiednio.

§ 15. W sprawach dotyczących meldunków, a nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem, obowiązują ogólne przepisy o ewidencji i kontroli ruchu ludności.

§ 16. Organy Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej czuwać będą nad ścisłym przestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 17. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego i innym zainteresowanym ministrom oraz Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 maja 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz